



Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-255/14

Robert Michal Chmielewski
κατά

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(αίτηση του Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 1889/2005 — Έλεγχοι των ρευστών διαθεσίμων που εισέρχονται ή εξέρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση — Άρθρα 3 και 9 — Υποχρέωση δηλώσεως — Παραβίαση — Κυρώσεις — Αναλογικότητα»

Περίληψη — Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2015

1. *Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων και ελευθερία των πληρωμών — Έλεγχοι ρευστών διαθεσίμων που εισέρχονται ή εξέρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση — Κανονισμός 1889/2005 — Υποχρέωση δηλώσεως — Παραβίαση — Κυρώσεις — Εξουσία εκτιμήσεως των κρατών μελών — Υποχρέωση συνεκτιμήσεως των ειδικών και συγκεκριμένων περιστάσεων κάθε περιπτώσεως — Δεν υφίσταται*

(Κανονισμός 1889/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρα 3 και 9 § 1)

2. *Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων και ελευθερία των πληρωμών — Έλεγχοι ρευστών διαθεσίμων που εισέρχονται ή εξέρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση — Κανονισμός 1889/2005 — Υποχρέωση δηλώσεως — Παραβίαση — Κυρώσεις — Εθνική ρύθμιση που επιβάλλει την καταβολή διοικητικού προστίμου ανερχόμενου στο 60 % του ποσού των ρευστών διαθεσίμων που δεν δηλώθηκε, όταν το ποσό αυτό υπερβαίνει τις 50 000 ευρώ — Δεν επιτρέπεται — Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας*

(Κανονισμός 1889/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρα 3, 4 § 2 και 9 § 1)

1. Το ότι οι κυρώσεις που θεσπίζουν τα κράτη μέλη κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9 του κανονισμού 1889/2005, σχετικά με τους ελέγχους ρευστών διαθεσίμων που εισέρχονται ή εξέρχονται από την Κοινότητα, πρέπει να είναι αναλογικές, δεν επιβάλλει στις αρμόδιες αρχές την υποχρέωση να λαμβάνουν υπόψη τις ειδικές και συγκεκριμένες περιστάσεις κάθε υπό κρίση περιπτώσεως.

Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, του ανωτέρω κανονισμού, τα κράτη μέλη διαθέτουν περιθώριο εκτιμήσεως ως προς την επιλογή των κυρώσεων που θεσπίζουν για να διασφαλίσουν την προβλεπόμενη στο άρθρο 3 του ίδιου κανονισμού υποχρέωση δηλώσεως, υπό την προϋπόθεση να

μπορεί να επιβληθεί κύρωση κατά της παραβάσεως της εν λόγω υποχρέωσης κατά τρόπο απλό, αποτελεσματικό και αποδοτικό, χωρίς οι αρμόδιες αρχές να οφείλουν, υποχρεωτικά, να λαμβάνουν υπόψη άλλες περιστάσεις, όπως ο δόλος ή η υποτροπή.

(βλ. σκέψεις 28, 29)

2. Το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 1889/2005, σχετικά με τους ελέγχους ρευστών διαθεσίμων που εισέρχονται ή εξέρχονται από την Κοινότητα, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία, σε περίπτωση παραβάσεως της υποχρέωσης δηλώσεως που προβλέπεται στο άρθρο 3 του κανονισμού αυτού, προβλέπει την επιβολή διοικητικού προστίμου ανερχόμενου στο 60 % του ποσού των ρευστών διαθεσίμων που δεν δηλώθηκε, όταν το ποσό αυτό υπερβαίνει τις 50 000 ευρώ.

Συγκεκριμένα, το πρόστιμο αυτό υπερβαίνει το μέτρο του αναγκαίου για τη διασφάλιση της τήρησης της επίμαχης υποχρέωσης και την επίτευξη των σκοπών του εν λόγω κανονισμού.

Συναφώς, η κύρωση που προβλέπεται στο άρθρο 9 του κανονισμού 1889/2005 δεν σκοπεί να κολάσει ενδεχόμενες δόλιες ή παράνομες δραστηριότητες, αλλά αποκλειστικά την παραβίαση της συγκεκριμένης υποχρέωσης.

Στο πλαίσιο αυτό, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 3 και 15 του εν λόγω κανονισμού, ο κανονισμός αυτός σκοπεί να διασφαλίσει τον αποτελεσματικότερο έλεγχο της κινήσεως ρευστών διαθεσίμων από και προς την Ένωση, προκειμένου να εμποδίσει την εισαγωγή των προϊόντων παράνομων δραστηριοτήτων στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, τηρώντας τις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εξάλλου, το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1889/2005 προβλέπει τη δυνατότητα να δεσμεύεται, με διοικητική απόφαση και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της εθνικής νομοθεσίας, το ποσό των ρευστών διαθεσίμων που δεν έχει δηλωθεί κατά το άρθρο 3 του εν λόγω κανονισμού, ιδίως προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές να διενεργήσουν τους απαιτούμενους ελέγχους σχετικά με την προέλευση των διαθεσίμων αυτών, τη σκοπούμενη χρήση και τον προορισμό τους. Έτσι, μια κύρωση που θα συνίστατο στην επιβολή μικρότερου προστίμου, σε συνδυασμό με μέτρο δεσμεύσεως των ρευστών διαθεσίμων που δεν δηλώθηκαν, σύμφωνα με το άρθρο 3, θα μπορούσε να επιτύχει τους σκοπούς που υπηρετεί ο εν λόγω κανονισμός χωρίς να υπερβαίνει το αναγκαίο προς τούτο μέτρο.

(βλ. σκέψεις 30-33, 35 και διατακτ.)